

ΕΚΕΙ ΣΤΟ ΦΑΛΗΡΟ...

Εκεῖ στὸ Φάληρο, ἐκεῖ σιμὰ στὴν ἀμμονδιά
Ὅπου δροσιὰ καὶ ὠμορφιαὶ περισσοῖαι τὴν στολίζουν,
Κάθε αὐγὴ καὶ δειλινὸ χαροῦμενα παιδιὰ
παίζουν, γελῶν κι ἀέγροισα πύργους στὴν ἀμμο κτίζουν.
Καὶ τὰ θωρῶ καὶ μακρὰ ὁ νοθεῖ μου ξεπετῶ...
Θὰ νάρθῃ μέρα ποῦ κι' αὐτὰ, ὡσὼν καὶ μᾶς, μεγάλοι,
Μ' ἱλιθίδες καὶ μὲ δρεῖρα τρανὰ καὶ φτερωτὰ,
Τὰ δόστυχα θὰ κτίζουνε πύργους στὴν ἀμμο πάλι!

Τραγουδιστὴς.

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Καθ' ἐκάστην ἀναγινώσκω εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὁ
δεινὰ ἠθοποιὸς θὰ ὑποκριθῇ τὸ δεινὰ πρόσωπον περὶ τοῦ
ὁποίου ἔγραψεν ἰδιαιτέραν μελέτην, ἀντικρούσας τὸν Κα-
κλὲν· ὁ ταδε ἠθοποιὸς θὰ ὑποκριθῇ τὸ ταδε πρόσωπον,
ἂν καὶ τὸν ἀντέκρουσε, δι' ἰδιαιτέρας μελέτης, κάποιος
συναδελφός του· ὁ ἄλλος θὰ ὑποκριθῇ ἐκεῖνο τὸ πρόσω-
πον, τὸ ὁποῖον ἔχει μελετήσῃ ἐπισταμένως καὶ οὕτω καθ'
ἐξῆς· καθ' ἐκάστην δὲ πείθομαι, ἐπισκεπτόμενος τὰ ἐλ-
ληνικὰ θεάτρα, ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν
τόσον καλῶς μελετήσῃ τὰ μέρη των, ἐξέρχονται ἐπὶ τῆς
σκηνῆς ἀμελέτητοι.

Ὅτι εἶνε ὑποκριταὶ οἱ Ἕλληνας ἠθοποιοὶ δὲν ὑπάρχει
ἀμφιβολία, ἀφοῦ ὑποκρίνονται ἄλλὰ καὶ ραδιοῦργοι; Καὶ
ὅμως πρό τινος ἀνέγνων εἰς κάποιαν ἐφημερίδα, ὅτι ἐν
τῶν καλλιτέρων μελῶν τοῦ θιάσου εἶνε καὶ ὁ κ. Σφήκας,
ὁ γνωστός ραδιοῦργος!...

Ἀκόμη ἀπορῶ πῶς δὲν κατηγγέλθη ἐπὶ ἐξυβρίσει ὑπὸ
τοῦ κ. Σφήκα ὁ αὐτουργὸς τῆς πρωτοτύπου αὐτῆς ρε-
κλάμας.

Ἦλθε τὸ θέρος! Ἦλθε καὶ μᾶς ἔφερε τὸν καύσωνα, τὴν
λειψυδρίαν, τὸν Κωσταάκην, τοὺς κώνωπας καὶ... τοὺς
ἐρασιτέχνους, οἱ ὅποιοι κατακλύσαντες τὰ ὑπαιθρία θεά-
τρα, ἐκφράζουσι καθ' ἐκάστην ἐσπέραν τόσο κακῶς καὶ ἀ-
γριῶς τὸ ἀσπονδὸν μῦθος των πλέον καὶ ὄχι τὸν ἐρωτᾶ
των πρὸς τὴν τέχνην!

Καὶ λογοκρισία λοιπὸν ἐπὶ τῶν παριστανομένων ἔργων;
τί κάθεσαι κ. Ἀρνιωτάκη καὶ δὲν προσκαλεῖς τὸν ἱεραπό-
στολον Σώμερβιλ νὰ διδάσκη ἐν τῷ «Παραδείσῳ» τὰ ἀ-
σεβῆ πλήθη, καὶ σεῖς κκ. Παντόπουλε καὶ Νικηφόρε διατί

δὲν ἀναγινώσκετε ἀπὸ τῆς σκηνῆς περικοπὰς τοῦ ἱεροῦ
Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἀμαρτωλῶν σωτηρίας, πρὸς ἠθικο-
ποίησιν τῆς κοινωνίας;

Δὲν ἔχω καμμίαν πεποίθησιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν· ἀνέ-
λαβε τὴν φρουρῆσιν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας μας καὶ
νῦξῆσαν αἰ λωποδυσίαι καὶ οἱ φόνοι· ἀνέλαβε νὰ μᾶς ἀ-
παλλάξη ἀπὸ τὰς ἀνηθίκους κωμωδίας καὶ δὲν ὑπάρχει
ἀμφιβολία, ὅτι θὰ ἴδωμεν καμμίαν ἐσπέραν παριστανόμε-
νον ἐν μεταφράσει τὸν Boecace ἢ τὴν Jolie Parfumeuse.

Κύριε Μιστριώτη! κύριε Μιστριώτη! μὴ χάνετε τὴν
εὐκαιρίαν! Ὁ Στάνλεϋ καὶ ὁ Μακένζη ἐπληρώθησαν ἀ-
δρότατα ὑπὸ Εὐρωπαϊῶν ἐπιχειρηματιῶν διὰ νὰ κάμωσι
δημόσια ἀναγνώσματα εἰς διάφορα μέρη τοῦ Παλαιοῦ καὶ
Νέου κόσμου οἱ Ἕλληνας ἐπιχειρηματίαι δὲν θὰ σᾶς πλη-
ρώσωσιν ἀδρότατα, διὰ ν' ἀπαγγείλετε ἐπὶ τῆς σκηνῆς
διαφόρων ἐλληνικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν θεάτρων τὴν ἀμίμη-
τον προσφώνησίν σας;

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

BIBLIA

ΔΗΜΟΣΙΟΛΟΓΙΑ. *Science des finances* κτλ. ἐπὶ J. A.
Σοφίτσου. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ν. Γ. Πάσσαρη 1890. Τὸ
τελευταῖον ἔργον τοῦ ἀειδίου καθηγητοῦ διακρίνεται ὡς πάντα αὐτοῦ τὰ
ἔργα διὰ τὴν μεθοδικὴν κατάταξιν τῆς ὕλης, τὴν βαθεῖαν γνώσιν τῶν
πραγματευομένων θεμάτων, καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκφρασιν τῶν ἐνοησῶν.
Τὸ σῦγγραμμα τοῦτο, θεωρητικὸν ἄμα καὶ πρακτικόν, πραγματεύεται ἐν
συνόλῳ περὶ τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων, περὶ φορολογικῆς νομοθε-
σίας τῆς Ἑλλάδος ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἐν ἄλλαις χώραις ὁμοιωθῆ νομο-
θετήματα καὶ περὶ ἐκτάκτων δημοσίων πόρων. Προώρισται δὲ νὰ συντε-
λίῃ εἰς τὴν πληρεστέρην διάδοσιν τῶν ὑγιῶν ἀρχῶν τῆς πλουτολογίας
καὶ τῆς δημοσιονομίας, τὰς ὁποίας διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ διὰ τῶν συγ-
γραφοῦν τοῦ ἐν διαστήματι ἡμίσεως καὶ ἐπέκεινα αἰῶνος κατέσπευεν ὁ ἀεί-
μνηστος ἀνὴρ. Ἡ διάδοσις ὑγιῶν οικονομικῶν ἀρχῶν ἀποτελεῖ ὑπὸ τῆς
ἰδιωτικῆς καὶ δημοσίας ἐποφῆς τὸν ἰσχυρότατον παράγοντα τῆς εὐημερίας
καὶ τῆς προόδου ἔθνους τινός καὶ διὰ τοῦτο δικαίως ἐκρίθη ὡς μέγας εὐ-
εργέτης ὁ μυσταγωγὸς τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι. Τὸ ἀνω-
τέρω σῦγγραμμα εὐρίσκειται παρὰ τῆς κ. Παναγιώτης Μεντζελοπούλου, ἐν
ὁδῷ Σενασάντος, ἀριθ. 7.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟΥ ἈΝΘΡΩΠΙΣΜΟΥ. Ἡ οἰκὴ ἡ Βεωτικὴ Ἐπι-
στήμη καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς φάσεις, ὑπὸ Σενωφάντης Δ. Ζυγούρα
καθηγητοῦ. Περὶ τοῦ ἔργου: Ὁ ἀνθρωπισμὸς. — Ὁ ἀνθρωπισμὸς ἐκ τῆς
σοφίας. — Ὁ ἀνθρωπισμὸς ἐκ τῆς πείρας. — Ὁ σκοπὸς τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. —
Ὁ ἀνθρωπισμὸς ἐν τῷ γριστιανισμῷ. — Ὁ ἀνθρωπισμὸς ἐν τῇ ἠθικῇ. — Ὁ
ἀνθρωπισμὸς ἐν τῷ Ἑλληνισμῷ. — Ὁ ἀνθρωπισμὸς ἐν τῇ σωματικῇ μορ-
φώσει. — Ὁ ἀνθρωπισμὸς ἐν τῇ διαχειρίσει. — Ὁ ἀνθρωπισμὸς ἐν τῇ ἀπο-
κτίσει. — Εἰδικὴ μῆρσις ἐν τῷ ἀνθρωπισμῷ. — Ὁ ἐν παραδείγματι ἀν-
θρωπισμὸς. — Διδασκαλία τοῦ ἀνθρωπισμοῦ. — Τόμος ἐκ σελίδων 1030
τιμὸν δρ. 6 ἢ φρ. 6 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἀγγέλλεται ἡ κατὰ μῆνα ἔκδο-
σις ἐπιστημονικοῦ περιοδικοῦ συντασσόμενον καὶ ἐκδιδου-
μένου ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν κκ. Γ. Τυπάλδου,
Α. Ἀμπελά, Σ. Ν. Χωματιανοῦ, Δ. Καμπούρογλου, καὶ
τῶν ὑπιάτρων κκ. Ἐλ. Ἰ. Χωματιανοῦ καὶ Στ. Ἀντωνιά-
δου, πάντων ἐκ τῶν μέλλον ἀξίων καὶ μεμορφωμένων
ἀξιωματικῶν τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου τοῦ ἡμετέρου στρα-
τοῦ. Περιττὸν κρίνομεν νὰ ἐξάρωμεν τὴν χρησιμότητα τοῦ
περιοδικοῦ τούτου, ὅπερ πιστεύομεν, ὅτι θὰ τύχῃ ἐκδήμιον
ὑποστηρίξεως παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις κύκλοις.